

stellige Fabrikker, ikke alene i faste Ejendomme, men ogsaa i Fabrikker og paa andre maaste spekulative og bovelige Foranstaltninger. Ja, er det nogen Favør? Naar man endelig vil være saa farlig omhyggelig for Befolkningen, burde man forbyde disse Kapitalister at sætte deres Kapitaler i saadanne spekulative Foretagender. At man giver dem Lov til at have deres Penge, er sandelig ikke nogen Favør. Hvis altsaa Forslaget gik ud derpaa, eller det ærede Medlem vilde foreslaa, at Kapitalister ikke maatte anbringe deres Penge til en højere Rente end 4 pCt. noget Steds, saaledes at vi kom tilbage til det gamle i Forordningen af 1813, at mere end 4 pCt. maa der hovedet ikke tages i Samfundet, vilde man muligvis kunne favorisere Landejendommene i langt højere Grad end nu. Derfor skulde det ærede Medlem og hans Venner have foreslaaet, at vi fik den tvungne Rentefod over hele Linien ligesom tidligere, saa vilde der være nogen Forstand deri, og noget saadant havde jeg ventet mig. Vel tror jeg ikke, at det ærede Medlem og hans Venner kunne beherske de økonomiske Love eller Naturlovene, og det tro de ærede Medlemmer vist heller ikke selv, men i deres Egenstaa af Frihandelsmænd have de dog nogle løjerlige Anskuelse. — Jeg maa maaste saa Lov til at citere, hvad Ordføreren for dette Lovforslag i det andet Ting sagde ved første Behandling. Han sagde: „Jeg mener, at Udviklingen, den rette Udvikling skal gaa ud paa, at der lægges Vaand i Samfundet“. Det er en Frihandelsmand, der siger, at det er den rette Udvikling, at der lægges Vaand i Samfundet! Det er det, den hele Række af Lovforslag, som vi nu i denne sidste Maaned eller Uge faa op fra det andet Ting, gaa ud paa. De have den Tendens af Hensyn til den store menige Befolkning, — jeg maa vel have Lov til at sige — Fordomme og ofte forvirrede Opfattelse, baade af de økonomiske Love og Naturlovene, at paalægge det ene Vaand efter det andet. Det tror jeg ikke er hverken folkeligt eller demokratisk eller i og for sig fornuftigt. Jeg vil derfor anse det for meget fortjenstfuldt, om dette høje Ting, naar man kommer ind paa en saadan Lovgivning, paa en Lovgivning, der ledes efter dette Princip, at den rette Udvikling i Samfundet er at lægge Vaand og Vaand og atter Vaand paa, da vil være den sande Frihedsvogter ved at slaa dem ned, slaa dem for Banden, saa snart de komme her op. Men som sagt, af Høflighed kunne vi gerne lade det gaa til anden Behandling.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Obergang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

P. G. C. Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag af P. G. C. Jensen.

Formanden: Hermed er Dagsordenen udtømt, og der staar saa kun tilbage at angive Dagsordenen for næste Møde, som vil blive afholdt i Morgen Kl. 1½.
Dagsordenen vil da være:

1) Valg af 7 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om Forandring i Lov om Rentefoden m. v. af 6te April 1855.

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Ophævelse af Indskränkninger i Benyttelsen af Grundene inden for Demarkationslinien for Citadellet i Fredericia Fæstning.

3) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Deling af Andet Revisionsdepartements Postrevisionskontor i tre Kontorer.

4) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Eneret til Anlæg og Drift af Sporveje i offentlige Gader og Veje.

5) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om den kommunale Bestatning.

Mødet hævet Kl. 4.